

Podrobný profesní životopis kandidáta:

MgA. Jaroslav Černý

ČERNÝ Jaroslav
a režisér.

– publicista, spisovatel, scenárista

Po **absolutoriu scenáristiky a dramaturgie na FAMU (1974)** nemohl z politických důvodů nalézt zaměstnání. Živil se na volné noze jako *fotograf, novinář, dramaturg výstav u nás i v zahraničí, scenárista a režisér či konferenciér klubových pořadů a módních přehlídek, externě přednášel dějiny filmu na SPŠ filmové v Čimelicích, předváděl putovní filmové pořady* (mj. Beatles v písních a obrazech).

Pro **Československou televizi (ČST)** od roku 1975 mohl *externě dodávat zpravodajské šoty z prostředí výtvarného umění a kultury.*

Od roku 1980 externě pracoval v **Krátkém filmu (KF)**, kde vytvořil desítky aktuálně-publicistických příspěvků do tzv. *Zpravodaje Krátkého filmu a Československého filmového týdeníku* (mj. *Divadelní mládí, 1983; Děti za školou, 1984; JZD Mír Práce, 1984; Fanoušci, 1985; Brontosaurus, 1986; Současná grafika, 1986; MDŽ – pouze pro ženy?, 1987; AIDS, 1987; Pražské výstavy, 1989*). Výjimečný byl záznam výstavy výtvarného umění 20. století z fondů Guggenheimova muzea, která se konala 1988 v Praze (*Největší osobnosti moderního umění, 1989*) a reportáž z výstavy 26 předních českých výtvarníků v nápravně výchovném ústavu (*Valdice, 1990*), kterou zahajoval Svatopluk Karásek a tamtéž s výtvarníkem Jiřím Sozanským o instalaci soch na počest umučených politických vězňů z 50 let. *Majetek KSC (1990)* byl poslední filmový zpravodaj, který v KF natočil.

Současně natáčel pro **ČST** obdobné pořady (*Jen tradice nestačí, 1984; Pomocníci pro výživu, 1985, Systémy a aplikace, 1985, Jinonická štafeta, 1985, Slušovický čtyřlístek, 1989, Zhodnotit dřevo, 1989*). Koncem 80 let pro agenturu **Orbis** natáčel kulturní magazíny a medailony předních československých výtvarníků (např. *VI. Gažovič, Al. Brunovský ajl.*

V letech 1994–2007 spolupracoval s **NOVA TV** na pořadech *Občanské judo a Na vlastní oči*, od roku 2007 na kulturním magazínu o výtvarném umění *Artmix* pro **Českou televizi (ČT)**.

Podstatná je však **dokumentární tvorba** *Celkem slušní lidé (1984)*, a ta, která se převážně týká **výtvarného umění**. Ve filmech *Interart – Poznan (1987)* zachytil průběh mezinárodního výtvarného sympozia; hodnotil životní etapu malířů, sochařů a módní návrháčky v *Je mi čtyřicet (1985)*; v *Grafických konfrontacích (1988)* nechal protnout

dílo a osobnosti grafika Josefa Herčíka a malířů a grafiků Albína Brunovského a Jiřího Anderleho; vytvořil profil *Grafik Dušan Kallaye* (1989), v ČT byly často reprízovány dokumenty *Nejsí sám* (2000), *Rodina 95* (1996), *Alergické děti* (1996) a portrét *Zákoutí Tomáše Bíma* (2001).

Z dalších témat ho zajímá **život mladých lidí**, např. mladá dívka, která chce zpívat, skládat a hrát na kytaru a účastní se soutěže amatérských zpěváků v Jihlavě *Hledám tě písničko* (1982), hraný dokument o sousedských vztazích *Docela slušní lidé* (1984), kolektivu žen a dívek z karlovarské továrny *Brigáda z porcelánky* (1985), nebo úspěšnost nového počítačového projektu seznamky *Kontakt Vypočtená manželství* (1986).

Zpracovával **lékařskou tematiku** např. *Kolena na míru*, (1985), *AIDS* (1985), *Laser v pneumologii* (1989), *triptych Dětská gynekologie* (1987 – 1989), o problémech deviantů *Cesta z osamění* (1992).

Pro cyklus **Deset století architektury** vytvořil několik dělů (*Tišňovský klášter*, 1997; *Protestantské kostely*, 1998; *Nové Město nad Metují, Jurkovič a zámek*, 1998; *Zámek Žirovnice*, 1999; *Karlova Studánka*, 1999), *Malba okamžiku* (2009) o haptické metodě Dina Čeča, *Dotek tmy* (2011).

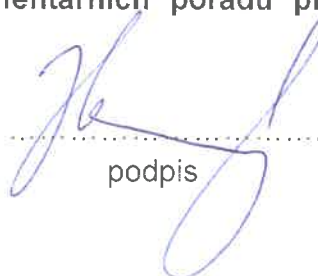
V roce 2010 se vysílal portrét **V rytmu Aleny Kupčikové**, která vytváří animovaný *Slabikář* a *Testy* pro předškolní dyslektické a proslula ve světě kontroverzními obrazy tvořené z chloupků z ženského ohanbí. *2011, 2012, 2013 a 2014 dokument Trilobit-Beroun. 2012, 2013, 2014 dokument o předávání dabingových cen v Přelouči.* V koprodukcii s ČT vytvořil hodinový dokument ***Dar dyslexie***.

Věnuje se i psaní, poprvé publikoval své povídky v *Hostu do domu* (1967), psal do novin a časopisů. **V poslední době píše beletrii**, vydal 5 volně provázaných knih: *I chlapani někdy pláčou* (1995), *I hoši někdy pláčou* (1999), *I mladí muži někdy pláčou* (1999), *I blbci někdy pláčou* (2002), a *Bú, znělo dolinou* (2004). Šestá kniha ze současnosti s chlupatými ilustracemi Aleny Kupčikové *Úsměv, prosím* (2009).

Je členem správní rady neziskové organizace **Umění a věda na podporu dyslektickým dětem** www.dys.cz, která loni mj. jako jediná v republice pořádala již 7. ročník *DEN DYSLEXIE*.

Od roku 2000 pracuje ve výkonném výboru **Českého filmového a televizního svazu – FITES z.s.** a od roku 2010 jeho místopředsedou.

Až do současnosti se věnuje natáčení dokumentárních pořadů pro Českou televizi.

podpis